

Írta:

2011. november 23. szerda, 07:03

Legjobb lenne az érzelmeket félretenni! Ha azonban valaki így cselekedne, akkor a Pécs 2010 női kosárlabdacsapata már régen nem játszhatna meccset. Még labdát (képünk illusztráció) sem foghatnának a kezükbe a játékosok, ilyen névvel.

A mérleg egyik serpenyőjében ott vannak a bajnoki aranyak, a kupagyőzelmek, az Euroligában szerzett érmek. Meg a rengeteg ünneplés, az elmúlt közel kettő évtizedben. Persze, a sikereknek sok-sok „szülője, rokona, keresztapja” akadt. Ne feledjük – mert fontos –, a politikusok is rendre ott sütkéreztek a dicsfényben.

Ugyanezen mérőeszköz másik tálcájában ott „fenyegetőznek” a kifizetetlen játékosok, a várakozó szállítói számlák, a hatalmas adósság, a csőd, a kilátástalanság. Amiből csak egy kiút lenne, újabb 41 millió forintot gyorsan beledobni a kasszába, mert az válhatna a túlélés rövidtávú zálogává.

A kérdés csak az, van-e ennek egyáltalán értelme? Határozottan kijelenthetjük: kevés!

A felelősök megnevezése lehet bármilyen szintű vizsgálat végeredménye. De idáig persze nem szabadott volna eljutni. Valaki, valakik behajszolták a kft-t egy olyan spirálba, ahonnan nem volt kiút. Egyre nagyobb kiadások,

Írta:

2011. november 23. szerda, 07:03

---

jobbnál-jobb játékosok, eredménykényszer, a gazdasági lékek betömködése. Ismert okok, dolgok ezek, a végeredmény sem titok már.

Igen ám, de többszintű a felelősség. Mert azért Pécs Megyei Jogú Város 49 %-os tulajdonosi jogait gyakorló, az APEH (ma NAV) illetékesei, bármilyen, a felügyeletet gyakorló szervezett „sikíthatott” volna, hogy eddig, ne tovább! Nem tette meg senki időben, most nagyobb a baj, mint sokan gondolták volna. Akik sejtették a közelgő véget, azok hallgattak, ha szóltak, sem mondtak igazat.

Miközben a gazdasági válság során naponta nem egyesével mennek csődbe, szűnnek meg társas vállalkozások, az egyik agonizál. Ha olyan szabályrendszerben lett volna piaci szereplő, mint a többi hasonló, korlátolt felelősségű társaság, akkor már régen nem volna miről beszélni.

Természetesen, a pécsi női kosarasokat nem lehet lelketlenül kezelni. De érdemes beadnia mindenkinek a gyászruháját a tisztítóba, ha menni kell a temetésre, legalább ne kelljen kapkodni.

Károgni persze felesleges, mégis jobb felkészülni a legrosszabbra, valakivel megíratni a búcsúbeszédet. Aztán legfeljebb majd lehet nevetni a siratókon, ha nem lesz rájuk szükség.